

Radní dům vypálili kuruci, na jeho místě později vyrostla nová radnice

Budova radnice patří mezi nejstarší dochované objekty ve Vsetíně. Její stavbu zahájili na jaře roku 1720 na místě, kde stával původní dřevěný radní dům. Ten vypálili kuruci 7. května 1708. Při požáru zde shořely veškeré městské listiny, knihy a privilegia. Stavba byla dokončena roku 1721 a stála 4252 zlatých.

Původní stavba měla na místo věžičky v průčelí špičatý barokní štít. Část přízemí radnice a radniční sklep sloužily jako městská šatlava. Do dnešní podoby radnici přestavěli roku 1850, tehdy zároveň přestala plnit funkci radnice, jelikož zde začaly působit c.k. okresní soud a berní úřad.

V místě bývalého štítu byla postavena věžička a vstup, který byl původně v prvním patře, a vedlo do něj dvouramenné schodiště v průčelí, byl přesunut do přízemí. Ve dvoře

HISTORIE. Vsetínské radnice na počátku 20. století.

Foto: archiv Muzea regionu Valašsko

radnice byla postavena nová věznice, tu zbořili v roce 1967. Celá stavba je z kamene, jen v ostění dveří a oken jsou z cihel. Poté co přestala budova kapacitně dostávat úřadům, sídlilo zde muzeum a archiv, nebo hudební škola v současné době je v přízemí Galerie

Stará radnice. Obecní výbor musel na konci 19. století kvůli nedostatku místa provizorně sídlit v budově Horního šenku. Což nebylo příliš reprezentativní pro město, které se rychle rozrůstalo a stalo se z něj průmyslové centrum Valašska. Proto představitelé

města rozhodli o výstavbě Nové radnice. Budovu postavili v letech 1898 až 1899 v moderním novorenesančním slohu dle návrhu Michala Urbánka.

Otevření radnice bylo provázáno skandálem, kvůli předražené zakázce na její stavbu, celkově náklad na ni dosáhl přes 50 000 zlatých.

Průčelí radnice zdobí medailony významných osobností českých dějin Karla IV., Jiřího z Poděbrad, Jana Amose Komenského, Karla staršího ze Žerotína, Františka Palackého a Karla Havlíčka Borovského. Budova byla využívána i Okresním hejtmanstvím, Okresním a Městským národním výborem, do roku 2005 zde sídlila Územní vojenská správa. Poté budovu koupil soukromý vlastník, který ji zrekonstruoval a provozuje zde hotel a restauraci.

Pavel Mašláň, historik, Muzeum regionu Valašsko